

Auteur: Cor E. Bijl
Datum: 28-08-2021

Wie wint de fundamentele titanenstrijd tussen China en het Westen.

Voor het eerst in onze de geschiedenis worden wij geconfronteerd met een apocalyptisch gelijkende crisis: de klimaatcrisis. Dat betekent dat wij niet alleen worden geconfronteerd met onze grootste crisis maar ook met onze grootste kans.

Die kans is echter taboe vanwege onze grootste angst ervoor. Die kans is paradoxaal genoeg de realisatie van ons verlicht/volmaakt/echt zijn of kortweg ons Zijn, ons diepste ideaal.

Door dat taboe zien we niet dat onze evolutie zich beweegt van ego naar Zijn. Oftewel van gevangenschap van het materie/dualiteit/deel aspect van het universum naar het intrinsiek vrije en harmonieuze geest/singulariteit/geheel aspect ervan, van zelfdestructieve onvolmaaktheid naar volmaaktheid, van afgescheidenheid naar eenheid met de natuur. En zien we dus ook niet dat als gevolg van de dreigende Apocalyps er een versnelling, een kwantumsprong, in onze evolutionaire ontwikkeling voltrekt. Die sprong bestaat uit het verlies van zekerheden waaronder dé waarheid en onze ego-identiteit (identiteitscrisis) en begint met het vrij spel van het op beheersing van het leven gerichte en intrinsiek dualistische ego.

Dat lijkt geen stap richting het Zijn maar is het wel. Het creëert namelijk bewustwording van het bestaan van het ego en van wat de wil ervan is en doet om in stand te blijven. Bovendien maakt het bewust van de onjuiste veronderstelling dat het ego een manier van doen is in plaats van het zijn van voornoemde gevangenschap, van materialistisch zijn, van geloof dat het leven maakbaar is.

Dit vrij spel is de reden waarom de dualiteit, de polarisatie, drastisch toeneemt, zowel tussen individuen, organisaties als staten. Die polarisatie is onontbeerlijk omdat het Zijn alleen via confrontatie/crisis en indien nodig via een Apocalyps gerealiseerd kan worden. Dat laatste wordt duidelijk aan de hand van het volgende:

*We zijn een integraal onderdeel van het geheel.
Als een cel in een lichaam.
Die cel is een kankercel,
omdat die in een zelfdestructief gevecht met zichzelf verkeert
bestaande uit de onderdrukking van zijn gevoelens.*

Wat we dus moeten doen om het Zijn te realiseren en daarmee de kankercel te genezen is *zijnsontwikkeling*: Het stoppen met het onderdrukken van onze gevoelens via het bewust worden, accepteren, toelaten en doorvoelen ervan. De realisatie van het Zijn is dus oneindig eenvoudig en het moeilijkste is wat er is.

Het vermogen tot zijnsontwikkeling is afhankelijk van het bewustzijnsniveau. Bij een laag niveau regeert het op beheersing van het leven, op macht, op onderdrukking, gerichte ego en is het

vermogen dus laag. En bij een hoog niveau is die onderdrukking laag en het vermogen dus hoog. Het spreekt vanzelf dat het lage niveau zich bevindt in dictatoriale landen en het hoge in democratische.

In deze tijd spitst de polarisatie zich toe tot de fundamentele titanenstrijd strijd tussen het dictatoriale China en het democratische Westen waarbij China de ambitie heeft de democratie uit te roeien. Door de enorme economisch macht van dat land plus haar vernietigingsdrang en lak aan beschavingsconventies lijkt ze daarin te kunnen slagen. Temeer daar het Westen nog overwegend in de illusie leeft dat de democratie zal overwinnen omdat iedereen dat wil.

Maar in de evolutie van de mens gaat het niet om het overwinnen van de democratie, maar om het realiseren van het Zijn. En dat is precies waarin het Westen als gevolg van haar op Verlichting (Zijn is de verlichte staat) gebaseerde democratie veel verder is dan China, ook al beweert dat land het rijk van het Zijn-eigen 'Midden' te zijn. Om die voorsprong te benutten moet het Westen haar taboe op het Zijn natuurlijk doorbreken. Dat taboe bevindt zich overal en vooral in de instituties. Dit ondanks het feit dat:

- a) De westerse wetenschap heeft aangetoond dat het ego-eigen maakbaarheidsidee, dat het ego en de dreigende Apocalyps daarvan in stand houdt, achterhaald is.
- b) In het Westen wordt gezien dat wetenschap en spiritualiteit (Zijn is het doel van spirituele ontwikkeling) elkaar raken.
- c) De kwantumsprong van ego naar Zijn zich vooral voltrekt in het Westen.

Wat is het effect van het Zijn?

Het leven zelf is op niets anders uit dan het Zijn, het één zijn met het leven. Het doet dat door ons *onvermijdelijk* te confronteren met de pijn van onze afgescheidenheid ervan oftewel met onze gevoelens. Onderdrukken we die pijn zoals het ego wil, dan blijft het ego in stand. Doen we dat niet, dan confronteert het leven ons steeds minder en uiteindelijk niet meer omdat dan het Zijn is gerealiseerd. Op individueel niveau kan de confronterende buitenwereld drastisch verminderen zodra gevoelens worden toegelaten/doorvoeld. Natuurlijk zal dit universele principe ook voor staten gelden.

Wie wint deze fundamentele titanenstrijd tussen China en het Westen, tussen ego en Zijn, tussen donker en licht? Natuurlijk diegene die het Zijn realiseert. Maar het zal duidelijk zijn wat er gebeurt als het Zijn niet wordt gerealiseerd: De Apocalyps! En als het wel wordt gerealiseerd: Het Paradijs!